

Fotboll på Højda

Rixö IF hette en sammanslutning som det slog gnistor om på 20 och 30 talen. Fotboll och i någon mån ping pong var föreningens enda aktiva grenar. Vid några tillfällen tränade självaste Lennart Bergelin sommarboende i området bordtennis tillsammans med de i andra sammanhang slagvana stenhuggarna. Under den aktuella tiden gick stenindustrin på högvarv, därmed skapades många arbetstillfällen och stommen i fotbollslaget försörjde sig efter förmåga i olika ställningar inom Skandinaviska Granit AB.

En spelplan eller ännu hellre en idrottsplats saknades, en kraftsamling kom till stånd allt i mening att söka ett lämpligt markområde där träning och matcher kunde spelas under något sånär ordnade former.

Killarna var ju vana vid hårda tag från jobbet i brotten och att anlägga en spelplan låg yrkesmässigt i samma bransch. Med hjälp av släggor, korpar och spett fick pinnmo, trädrötter och andra hinder ge vika för arbetsstyrkan som slöt upp i stort antal.

Vissa partier i bergsområdet krävde ganska omfattande behandling av ammunition men problemet var av ringa art då flertalet av anläggarna ägde

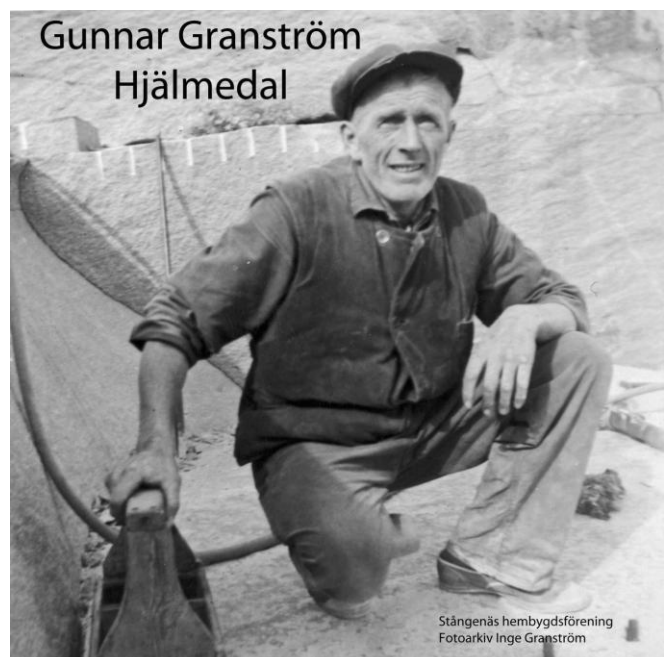
kunskaper om sprängämnenas användning. Resultatet av dessa gemensamma ansträngningar låg till grund för HÖJDA som blev namnet på den nya skapelsen, planens mått var begränsade i alla väderstreck men ändå låg storleken på goda 80 x 32 meter. 1932 på hösten stod det hela färdigt. Pga. planens ringa mått nödgades man spela i Mellersta Bohusserien grupp B där motståndarlagerna hette Bottna IF, Fågelkärr IF samt B-lagen hos IFK Lysekil, Lysekils FF och Slättens IK. Förflyttning till en annan gruppering skedde 1933 då Gullmarsserien blev hemvist för laget. Ett unisont sötsurt utlåtande bland förlorande gästlag var att: *”på den här plan slår ni till och med Arsenal!”*

En av kämparna i laget backen Karl Vallin Karlsson berättade att i begynnelsen spelade man i trätofflor, hur dessa klumpiga skodon fästes på foten är en av många olösta frågor i berättelsen om Rixö IF. Den andra backplatsen var vikt för den verkliga trotjänaren-Arvid Ny, aktiv på Höjda i många decennier, Gunnar Granström höll tätt i målet och påfallande ofta lyckades han hålla nollan.

En legend från antiken skildrar hur en verklig snabblopare sprang ifrån sin egen skugga. I Rixö IF upplevde man ett parallell-fall. Högeryttern Elof ”Tuppen” Olsson inte att förväxla med lastbilsgiganten Elof O. Tuppens snabbhet kunde i sina bästa stunder konkurrera med sin antika förebild, bollkänslan höll inte samma kvalitet som det flinka steget, till saken hör att sprintern anammade en vagabonderande livsstil vilket gjorde att omdömet som fotbollsspelare blev något tilltufsats.

Två spelare eller inhoppare i laget har nämnts vid respektive öknamn – Swidi och Cherry. Inga efternamn är sparade till eftervärlden.

Vänsterytter spelade en annan vindsnabb, publikfriande gamäng bördig från Vinbräcka, Gunnar Lindblom fick i bifogat referat högsta betyg. Somliga hade åsikter om Lindbloms effektivitet som spelare, ofta urartade hans bollbehandling till rena clownier, majoriteten av publiken älskade en lirare som kunde göra nästan vad som helst med bollen!

Brastad IF 1945 på Högda

Rxö IF 1945

Övre raden: Göran Kling, Bengt Johansson, Tage Lundqvist, Frank Tobiasson, Linde Engelbrectsson, Oskar Olsson. Nedre raden: Rune Hermansson, Harry Hermansson, Folke Johansson, Erik Åsberg, Erik Andersson. Bilden är tagen 1945 under en storstrejk under Metalls fackförening. Både Brastad och Rixö hade lag av karaktären hemvändande fotbollslag. Källa John Blad

Femmannakedjan kunde vara sammansatt av Tuppen som hy, Rudolf Sandsten hi, Helge Lindqvist c, Knut Sandsten vi, och Gunnar Lindblom vy, Rune Sandsten var nog i yngsta laget att gå in som ordinarie. En lirare som ville vara med bland de stora var Erik "Nucke" Enoksson, redan i de tidigaste tonåren låg fältet öppet för denna bollbegåvning. Agne Pontus Andersson var en annan av de slitstarka veteranerna, användbar överallt i laget.

Bröderna Sven och Tage Lundquist sopade rent bland halvbackarna, bakre försvararna är redan avklarade, bakåt höll försvaret hermetiskt tätt och framåt producerade man mål och målsituationer på löpande band!

RIF hade som motto att börja matcherna i hög fart och att sedan succesivt öka tempot, kondition, teknik och styrka fanns i överflöd, om dessa egenskaper

vittnar ett av tidningsurklippen från Lysekils Posten. I serietabellerna talas om målkvot en föregångare till dagens målskillnad. Dessa tabeller kunde tolkas som en saga där debetsidans övervikt i gjorda mål förpassade kreditens insläppta mål till skamvrån!

Publiksiffrorna låg på ett stadigt högt plan med dagens mått mätt, kom ärkefienden Häggvall på besök blev utrymnet bland ljungrabbar och bergklackar belastat intill bristningsgränsen, det kulturella utbudet på matcherna bestod i fyndiga och delvis giftiga hejaramsor i motsats till dagens kamper, som av tystnaden att döma utspelar i en katedral eller annat kyrkligt samfund!

Tyvärn blev RIF:s livslängd kort. Krisen i stenindustrin gjorde att ungdomarna skingrades, i Helge Lindqvists fall är det känt att karriären fortsatte framgångsrikt i Alingsås division 2 den serie som idag heter Superettan.

Tillbaka till avslutningen av Gullmarsserien, 24:e oktober 1933 besegrade hemmalaget Ellös IK B med 13-0. Inga målskyttar är noterade, serien fortsatte en vecka till och höstomgången gick i vintervila 31:e oktober 1933. Hade man oflax är det tänkbart att snön låg djup på spelplanerna sent i oktober. Tuppen och hans mannar hade avverkat första delen av Gullmarsserien 1933, fortsättning följer om nya uppgifter kan grävas fram ur Lysekils Postens annaler årgång 1934.

Kan detta ske kommer med säkerhet nya målkalas att utlovas där RIF förhoppningsvis fortsätter att hänföra publiken på Höjdas minimala plan som sedan länge skattat till förgängelse. Ett eget förslag är att berika den insomnade anläggningen med ett kompletterande namn med tanke på den mest slitstarke spelare som Höjda fostrat nämligen – Arvid Ny. Med modern stuk skulle kanske benämningen Höjda – Arvid Ny Arena förena två storheter till en?

John Blad.

Webbredaktörens anmärkning:

På nedanstående karta framgår var Höjda fotbollsplan var belägen. ”Var belägen” torde vara rätt benämning, då det dag (2023) är helt igenväxt av träd och sly.

Endast några tiotal meter sydväst om planen syns var en av linbanorna hade sitt fäste. På bilden ”Match på Höjda 1940-tal”, syns ett linbanetorn över flickornas huvuden, bakom några träd.

Ytterligare åt väster är de tre rösen, som gett berget dess namn; Treröseberget, inringade med röda cirklar.

